

ggeringen havde i næste Samling at fremsætte et Lovforslag om Udbyttebeskatning, vilde dette være en højt mærkelig Bestemmelse, som Ministeren ikke kunde gaa ind paa, og han begrundede denne Mærkelighed derved, at Rigsdagen jo for det Første selv har Initiativet. Dertil skal jeg bemærke, at det er ganske sandt: ethvert Medlem kan indbringe Lovforslag saavel om dette som om ethvert andet Emne; men jeg tror, det ligger udenfor ethvert Medlems Bøie at indbringe et saadant Lovforslag som dette. Saadanne Lovforslag kunne kun indbringes af Regjeringen, fordi intet Medlem kan anfille alle de Undersøgelser og have det Materiale paa rede Haand, som udkræves dertil. Det Gælder, et Medlem kan gjøre, er at tage det Lovforslag, som for 10 Aar siden var til Behandling her, og indbringe det og sige til Regjeringen: Vær saa god, gjør den Lov i Orden. Det er en daarlig Maade at benytte Initiativet paa; man vil ikke kunne indestaa for, hvorvidt Enkeltdeberne i Lovforslaget være rigtige, eller begrundede dem. Den Slags Lovforslag kan kun med Nytte fremsættes af Regjeringen; men naar den høitærede Minister henviser os til selv at indbringe Forslag derom, kunne vi ganske vist gaa den Vej, men — Forord bryder ingen Trætte — det Medlem, som indbringer et saadant Lovforslag, vil ikke kunne paataage sig noget Ansvar for Enkeltdeberne. Indbringelsen er da kun en Formsag, for at saae Sagen bragt under Diskussion og nøde Regjeringen til at tage sig af denne Sag, som Regjeringen ikke selv vil komme med. Men den anden Form er naturligere, at man paalægger Regjeringen ved Lov at indbringe saadanne Love, som der virkelig er Trang til, og som Regjeringen selv maa erkjende, at der er Trang til. — Den høitærede Minister bemærkede, at Tanken om Udbyttebeskatning ikke har seld Løslutning i dette Thing eller i det andet Thing, ialtsald ikke i det andet Thing. Derom skal jeg ikke udtale mig nærmere; det vil bero paa, hvilke Oplysninger der fremkommer ved, at Sagen undersøges, paa disse Undersøgelses seneste Resultater, og paa hvad der er fremkommet i saa Henseende i andre Lande; det vil bero paa de Erfaringer, som der ere indløbte, og som blive forelagte Thinget. Mig bekendt er der ikke et eneste Medlem i noget af Thingene, som har en saadan Indsigt af sig selv i denne Sag. Dersom Regjeringen maatte fremsætte for Rigsdagen et Lovforslag med tilfredsstillende Oplysninger i saa Henseende, vil vistnok den Tvivl, som i saa Henseende kan være hos den Ene eller den Anden, vige. — Den høitærede Minister antog ikke, at dette Thing vilde gaa ind paa, eller antog, at det var en bestemt Modstander af enhver Forhøielse af Brændevinsafgiften. Det tror jeg ikke er berettiget fra Ministerens Side. Dette Thing har gjentagne Gange dels i forskjellige Udvalg, dels ved Beslutninger her i Thinget er-

klæret sig for at ville gaa til at sætte Brændevinsafgiften til 10 D. pr. Pot, naturligvis med Lettelse, der svarede til den Forhøielse, som derved fremkom. Dette har dette Things Udvalg gjort i en Betænkning, som afgaves i 1874—75. Udvalgets Flertal bemærker med Hensyn til Brændevinsbrandingsafgiftens Størrelse, „at det, ligesom Folkethingets Mindretal i Samlingen 1871—72 vil kunne gaa ind paa en Forhøielse til 10 D. pr. Pot à 50 pCt., naar og forsaavidt Spiritusmaaleren indføres. Da Afgiften nu kan antages at indbringe omtrent 9 D. pr. Pot à 50 pCt., vil derved opnaas en Merindtægt af omtrent 400,000 Kr.“ Da den nu kan anslaaes til lidt over 8 D. pr. Pot for 8 Gr Brændevin, vil Merindtægten derved nu blive omtrent 700,000 Kr. Det var nu Flertallet, der ubtaltte sig saaledes, men Mindretallet siger, at det vel er mest siemt for, at Brændevinsafgiften forhøies til 6 St. eller 12,5 D., men kan subsidiært slutte sig til Forslaget om 10 D., eftersom derved vil opnaas en Merindtægt af 400,000 Kr. Flertallet nyttter dertil en Forbring om en Toldnedsættelse paa almindelig Spiritus til 20 D. pr. Pd. a 100 pCt., hvoraf Følgen da siges at ville være, at Brændevinsbrænderne derved endnu beholde en Bestyttelse af henimod 5 D. pr. Pot 8 Gr. Brændevin; for Forbrugerne vil Brændevin trods den indenlandske Afgifts Forhøielse ikke blive dyrere, fordi Spiritustolden bliver nedsat, og Statskassen vil kunne vente noget forøget Indtægt, eftersom Nedsættelsen i Spiritustolden vil muliggjøre en begrændset Indførelse af fremmed Spiritus, hvoraf Tolden endda vil indbringe en halv Gang mere end Afgiften af det samme Quantum indenlandsk Brændevin. Det vilde altsaa være til Fordel for alle mulige Parter, dersom en saadan Forandring foregik. Det skal jeg tillade mig at henlede den høitærede Ministers Opmærksomhed paa, eftersom det var den sidste ubførlig motiverede Udtalelse, der findes fra Folkethingets Side i saa Henseende. Den høitærede Minister er derfor ikke berettiget til eller har ialtsald ikke tilstrækkelig Grundring om, hvad der er foregaaet i denne Sag, naar han siger, at der vil være bestemt Modstand her i Thinget mod en Forhøielse af Brændevinsafgiften. Den meget ærede Minister vægrer sig mod den Formodning, at han med nærværende Lovforslag skulde betragte Lovgivningen for Brændevinsbeskatning som afsluttet. Ja, jeg forstaaer ikke, hvorfor den meget ærede Minister indskrænker sig nu til at komme med dette Lovforslag, naar han dog maa kunne sige sig selv, at dermed vil dog kun en enkelt af de mange Ulemper, som hæbe ved denne Lovgivning, være rettet. Naar den meget ærede Minister ved at undlade at foretage nogen Reform paa dette Omraade, nu har bragt det til, at der i de forløbne første 8 Maanedes af dette Finantsaar er gaaet med et rundt Tal omtrent 100,000 Kr. ud af Statskassen og rimeligvis vil gaa en